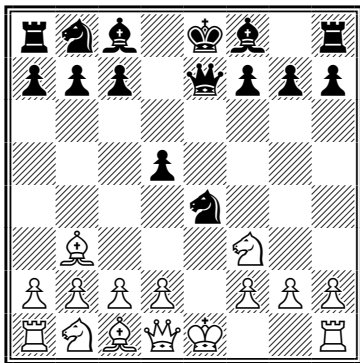

Geef ik op of modder ik nog even door?

De bedenktijd voor een schaakpartij in de interne competitie van Eeuwig Schaak is anderhalf uur voor 40 zetten en een kwartier extra voor de rest van de partij. De maximale duur van de partij is dus $2 \times 1,5 + 2 \times 0,25 = 3\frac{1}{2}$ uur. In de praktijk wordt die tijd bij Eeuwig Schaak zelden helemaal gebruikt. En sommige partijen zijn al wel heel snel beslist. De partij tussen John van Helden en Jan Rijkse van afgelopen week bijvoorbeeld. Binnen een kwartier na aanvang was de partij eigenlijk al weer afgelopen. In de partij, waarin John van Helden wit had, ontstond na 1.e2-e4,e7-e5 2.Pg1-f3, Pg8-f6 3.Lf1-c4,Pf6xe4 4.Pf3xe5,d7-d5 5.Lc4-b3,Dd8-e7 6.Pe5-f3? de diagramstelling.

Jan Rijkse speelde 6...Pe4-c3+! en wit verliest de dame. Einde partij, de stukken kunnen weer terug in het doosje. Het is een beruchte truc in de Russische opening, waar iedereen ooit wel één keer intuït en daarna nooit meer. En nu was het dus de beurt aan John van Helden. Maar John had nog geen zin om er mee te kappen en weer naar huis te gaan en bleef gewoon doorspelen, in de hoop met flink wat gerommel het Jan Rijkse nog lastig te maken. Dat lukte nog enigszins, maar niet genoeg om de partij te redden.

Jan Rijkse hoeft niets meer over het Russisch te leren

Wanneer iemand opgeeft is erg afhankelijk van persoonlijke voorkeur. Als een partij compleet verloren is, bespaart de speler in verloren positie zichzelf vaak een verdere lijdensweg door de partij op te geven. Maar opgeven is niet verplicht: je mag zo lang doorspelen als je wilt. En als je opgeeft, moet je er wel van verzekerd zijn dat je inderdaad verloren staat. Zo eindigde de partij tussen Joost Asselbergs en Louis van Mechelen wel op zeer merkwaardige wijze. Lang stond het gelijk, totdat Louis een stuk won en er goed voorstond in het eindspel. Joost brak door met een pion, leek een dame te gaan halen, waarop Louis zodanig schrok dat hij terstond opgaf. Bij de analyse bleek dat de pion toch te stoppen was en Louis niet verloren, maar juist straal gewonnen stond. Sneu voor Louis en een mazzeltje voor Joost.

Een goede tip: als alles ineens hopeloos lijkt, speel dan nog even een zet of twee door. Als het dan nog net zo hopeloos is, kun je alsnog opgeven. Want het wil nog wel eens gebeuren dat je in paniek alles mis ziet gaan, terwijl bij nader inzien het allemaal best nog mee blijkt te vallen!

Wim Soeters kwam tegen Kees van Hogeloon al vrij snel onder druk te staan. Kees voerde de druk nog wat op, won een stuk en Wim gaf op. In dit geval was de partij inderdaad ook echt uit. Cees Buurman kwam tegen Toon de Rooij uitstekend uit de opening en had ook daarna duidelijk overwicht, maar begon daarna wat slordig te worden. Een kwaliteitsoffer pakte verkeerd uit en daarna werden de rollen omgedraaid en won Toon de partij. De partij tussen Matti Hurkmans en Cor Lazeroms was bijzonder attractief, met aanvalsspel van twee kanten. Een aanval van Cor met dame en paard op een verwoeste koningsstelling gaf de doorslag en leverde Cor het punt op. En voor Jan Konings was de anderhalf uur bedenktijd te kort. In zijn partij tegen Ger van Aalst bleef de stelling lang in evenwicht, maar onder tijdsdruk maakte Jan een foutje, waardoor Ger de partij naar zich toe kon trekken.

De eindstand publiceren we volgende week. Eerst moeten de competitieleiders Cees Buurman en Wim Soeters alles nog even goed doorrekenen om te voorkomen dat er foutjes sluipen in de eindstand. En zo houden we het nog even spannend... Wat wel duidelijk is, is dat Ad Bruijns de C-competitie wint en ook dit seizoen weer clubkampioen is geworden. Hoe het met de overige plaatsen zit: zie volgende week!